

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1.

Όταν ήταν ύπατοι ο Μάρκος Τύλλιος Κικέρωνας και ο Γάιος Αντώνιος ο Λεύκιος Σέργιος Κατιλίνας, άνδρας πολύ αριστοκρατικής καταγωγής, αλλά πολύ διεστραμμένου χαρακτήρα, συνωμότησε εναντίον της πολιτείας. Τον είχαν ακολουθήσει κάποιοι ένδοξοι αλλά αχρείοι άνδρες. Ο Κατιλίνας διώχτηκε από την πόλη από τον Κικέρωνα. Οι σύντροφοί του συνελήφθησαν και στραγγαλίστηκαν στη φυλακή.

Υπό την επιρροή αυτών ενεργώντας πολλοί, όχι μόνο φαύλοι αλλά και άπειροι, αν τον είχα τιμωρήσει, θα έλεγαν ότι αυτό έγινε σκληρά και τυραννικά. Τώρα καταλαβαίνω ότι, αν αυτός φτάσει στο στρατόπεδο του Μανλίου, όπου κατευθύνεται, δε θα είναι κανείς τόσο ανόητος, που να μη βλέπει ότι έγινε συνωμοσία, και κανείς τόσο αχρείος, που να μην το ομολογήσει.

[Οι μεταφράσεις υπάρχουν στο βιβλίο των Λατινικών σελίδα 21 και 135/181]

B1. 1 β, 2 α, 3 β, 4 γ, 5 γ.

B2. ρεαλιστής: rem, σοσιαλισμός: socii, στραγγαλίζω: strangulati sunt, φίρμα: confirmaverunt, ρήγας: regie

Γ1.

nobilissima genera

clariores- clarissimi

cuiusdam

viros

urbium

carcer

spe

sententiam

multum/ multo- plus – plurimum

earum

coniuratio

Γ2α.

Pervenerit -→ pervenire

Videat -→ videre

Fateatur-→ fateri

Γ2β.

coniurem

consequuntur

expellebas

deprehendendi

aluissemus

nascituram

dic

intellectu

esse

Δ1α.

ingenii: είναι ονοματικός ετερόπτωτος προσδιορισμός, γενική της ιδιότητας στο vir και δηλώνει μόνιμη πνευματική ιδιότητα.

ex urbe: είναι επιρρηματικός εμπρόθετος προσδιορισμός που δηλώνει απομάκρυνση/ κίνηση από τόπο στο ρήμα expulsus est.

eius: είναι ονοματικός ετερόπτωτος προσδιορισμός, γενική κτητική στο socii και δηλώνει κτήση χωρίς αυτοπάθεια.

non credendo: απρόθετη αφαιρετική γερουνδίου που δηλώνει τρόπο στο ρήμα confirmaverunt.

factum esse: ειδικό απαρέμφατο, αντικείμενο στο ρήμα dicerent, ετεροπροσωπία.

Δ1β. **qui non fateatur**: Δευτερεύουσα αναφορική επιρρηματική συμπερασματική πρόταση που προεξαγγέλλεται από τη δεικτική λέξη tam της κύριας πρότασης. Εκφέρεται με υποτακτική (fateatur), όπως όλες οι επιρρηματικές συμπερασματικές προτάσεις, επειδή το αποτέλεσμα στη λατινική θεωρείται πάντα μια υποκειμενική κατάσταση. Ειδικότερα με χρόνο Ενεστώτα, καθώς εξαρτάται από

ρήμα αρκτικού χρόνου και αναφέρεται στο παρόν (ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων). Το συμπέρασμα είναι ιδωμένο τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του (Συγχρονισμός κύριας- δευτερεύουσα πρότασης). Συντακτικά λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του αποτελέσματος στο fore.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
ΑΡΓΥΡΗ ΣΙΡΔΑΡΗ

ΠΡΟΣΟΧΗ

Η δευτερεύουσα πρόταση βρίσκεται και στα δύο βιβλία των λατινικών, σελ. 182 και 221.

Δ2α. Antonius, alter consul, Catilinam ipsum proelio victum, interfecit.

Η άσκηση αυτή βρίσκεται στο βιβλίο των Λατινικών, σελ. 23, άσκηση 2.

Δ2β. Πρόκειται για μία ιδιόμορφη αφαιρετική απόλυτη που δηλώνει χρόνο. [Οι όροι Marco Tullio Cicerone et Gaius Antonio ως υποκείμενα και consulibus ως κατηγορηματικός προσδιορισμός στα εν λόγω υποκείμενα.]

Cum Marcus Tullius Cicero et Gaius Antonius consules essent.

Η άσκηση αυτή βρίσκεται στο βιβλίο των Λατινικών, σελ. 23, άσκηση 4.